

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לֹא־תִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֵּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֹכְלֹת וְשֹׁבְעֹת: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פְּוִי־פִתְהָ לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֵּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֹבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמַּתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אִתְּם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אִתְּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בֵּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתַּבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לֵאמֹר לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

דברים יא:יג-כא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־פְּנֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֵף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

במדבר טו:לז-מא

אֱמֶת

When there is a minyan, the leader says:

◀ יהוה אלהיכם – אמת –

וְיִצְיֵב וְנִכּוֹן וְקִיָּם וְיִשָּׁר וְנִאֲמָן וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנִחְמָד וְנִעֵיִם וְנוֹרָא וְאֲדִיר וּמְתָקָן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וְיָפָה הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

IF YOU WILL HEAR אִם־שָׁמַעַתְּ. This paragraph suggests a direct relationship between the righteousness of our acts and our fate. If we are good, God will be good to us, and vice versa. That theology was questioned throughout the ages and even by biblical writers themselves, most sharply in the Book of Job. Nevertheless, it does speak to a deep human need to see a world as containing a moral balance between good and evil. What is expressed here in concrete terms may be understood more broadly: moral and immoral actions have consequences, both seen and unseen.

צִיצִית. The biblical scholar Israel Knohl, expanding a medieval Jewish comment, suggests that the word *tzitzit* may derive from *tzitz*, a headband worn by the High Priest and tied in back with a *p'til t'khelet*, a "thread of blue." On it were the words קדש קדש (kodesh ladonai), "holy before Adonai." Wearing the *tzitzit* (literally, the "little *tzitz*"), we are asked to serve God in a holy way, much as the High Priest did; thus the paragraph commands us to be "holy before your God." The act of wearing *tzitzit* turns us all, metaphorically, into High Priests.

אֱמֶת. The tradition read the word *emet*, "truly," as referring both backward and forward: it is the first word of the following paragraph and is also recited as if it were the last word of the preceding paragraph.

continued